

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den Vorabend des Versöhnungstages

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah

Wien, 1906

דובכה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193)

מן וּבְרָצוֹנָהּ תַעֲשֶׂה חֲפָצֵינוּ. הַבְּשִׁימָה עִמָּךְ כָּל־נוֹ:
 קהל בְּחַרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לָךְ לְעַם סִגְלָה. עַל עִמָּךְ בִּרְכָתְךָ סִלָּה:
 מן וְתָמִיד נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. וְנִהְלַל לְשֵׁם תְּפִאֲרוֹתֶיךָ:
 קהל וּמִבְּרָכָתְךָ עִמָּךְ יְבוֹרָךְ. בִּי אַתְּ כָּל אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבוֹרָךְ:
 מן נֶאֱמָר בְּעוֹדֵי אֶהְלֵלָה בּוֹרְאֵי. וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאֵי:
 קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מִבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

בְּכַתוּב בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֵּאמְרוּ כָּל הָעַם
 אָמֵן וְהִלֵּל לְיְיָ: עָנָה דְּנִיאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמָהּ דִּי אֱלֹהֵא מְבַרְךְ מִן עֲלְמָא וְעַד
 עֲלְמָא דִּי חֲכֻמָּתָא וְגִבּוֹרָתָא דִּי לָהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֵּאמְרוּ הַלְלוּם יְשׁוּעָה וְקַדְמִיאל
 בְּנֵי חֲשַׁבְדִּיָּה שְׂרָבְדִּיָּה הוּדְיָה שְׂבַנְיָה פִתְחִיָּה קוּמֵי בְּרַכּוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה: וְנֶאֱמַר
 בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ:
 וְנֶאֱמַר תִּבְרָךְ הַיּוֹד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל תְּקֵהָל וַיֵּאמְרוּ הַיּוֹד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

מן אֲנַעִים זְמִירֹת וְשִׁירִים אֶאֱרֹנֵנּוּ. בִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעֲרוֹג:
 קהל נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדֶךָ. לְדַעַת כָּל רֵז סוֹדְךָ:
 מן מִדֵּי דְבָרֵי בְּכַוֶּדְךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדִיָּךְ:
 קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ גִּבּוֹרֹת. וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִירֹת:

Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk wir alle, die du
 zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet Volk ist:
 Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrentamen; Segen deinem
 Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —
 Aber ich rühme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir Frist gegeben hier.
 Es sei gelobt des Ew'gen Namen ewig, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine Seele schmach-
 tet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schatten, zu erfahren deines
 Rathes Tiefe.
 Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So
 will ich preisend von dir reden. Liebesgesang deinem Namen weihen.

- אֲסַפְּרָה כְבוֹדָךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ. אֲדַמָּךְ אֲכַבֵּךָ וְלֹא יִדְעִתִיךָ:
 קהל בְּיַד נְבִיאֶךָ בְּסוּד עֲבָדֶיךָ. דְּמִית הַדָּר בְּבוֹד הַדָּרְךָ:
 מִן גְּדֻלַּתְךָ וּגְבוּרַתְךָ. כִּנּוּ לְתַקַּף פְּעֻלַּתְךָ:
 קהל דְּמִי אֹתָךָ וְלֹא כָפִי יִשֶׁה. וַיִּשְׁוֶךָ לְפִי מֵעֲשִׂיךָ:
 מִן הַמְּשִׁילוֹךָ בְּרוּב חַזְיוֹנוֹת. הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל דְּמִיּוֹנוֹת:
 קהל וַיַּחֲזִיזוּ בְּךָ זְקֵנָה וּבְחָרוֹת. וְשִׁעַר רֵאשֶׁה בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת:
 מִן זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבְחָרוֹת בְּיוֹם קָרֵב. בְּאִישׁ מְלַחְמוֹת יָדָיו לֹא רָב:
 קהל חֲבֹשׁ כּוֹבַע יִשְׁוֶעָה בְּרֵאשֻׁוֹ. הַזְּשִׁיעָה לֹא יִמִּינֹו וּזְרוּעַ קָדְשׁוֹ:
 מִן טְלָלֵי אֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלָא. קִנְצוֹתָיו רְסִימֵי לַיְלָה:
 קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חֲפִיץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לְעֹטְרַת צְבִי:
 מִן בְּתָם טְהוֹר פִּי דְמוֹת רֵאשׁוֹ. וְחַק עַל מַצַּח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
 קהל לְחֵן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לֹא עֲטָרָה עֲטָרָה:
 מִן מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קִנְצוֹתָיו פְּלִתְלִים שְׁחָדוֹת:
 קהל גְּוָה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרְתּוֹ. יַעֲלֶה גַּא עַל רֵאשׁוֹ שְׁמֹחְתּוֹ:
 מִן סִגְלָתוֹ תְּהִי בְּיָדוֹ עֲטָרַת. וְצִנְיָף מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרְתּוֹ:
 קהל עֲמוּסִים נְשָׂאֵם עֲטָרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו בְּבָדָם:
 מִן פָּאֵרוֹ עָלַי וּפָאֵרֵי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאֵי אֵלָיו:
 קהל צַח וְאָדוּם לְלִבּוֹשׁוֹ אָדוּם. פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ בְּכוֹאוֹ מֵאָדוּם:

Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' dich ja nie geseh'n! vergleichen, benennen dich — und kenne dich doch nicht! Durch deine Profeten, im Rathe deiner Knechte hast du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.

Deine Würde, deine Macht, bezeichneten sie nach deiner Werke Größe, verglichen dich, doch nie dein Wesen selbst, sie stellten dich nach deinen Thaten dar,

Bildeten dich in vielen Erscheinungen, doch in allen Darstellungen als den Einen Du erscheinst, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar grau und schwarz;

Greis im Gerichte, Jüngling, im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Siegeshelm das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft.

Von mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächtlicher Tropfen — will er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir köstlich Schmuß und Krone sein; —

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne prangt die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm lobend windet, Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Tempel seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

Sein Liebling, Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod — von den Treuen aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt. —

Seine Bierde ich bin, meine Bierde er ist, der nah mir ist, wenn ich ihn anbede. Ein glühend roth in Purpur-Gewand kommt er von Edom, wie Keltertreter.

י קָשָׁר תְּסַלֵּן הַרְאָה לְעֵנִי. תְּמוּנַת יי לְנֶגֶד עֵינָיו:

קָהַל רוּצָה בְּעֵמּוֹ עֲנֻיִם יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בָּם לְהַתְּפַאֵר:

י ראש וְדָבָר אָמַת קוֹרָא מְרַאשׁ. דוֹר וְדוֹר עִם הַיְרֵשֶׁה הַרוֹשׁ:

קָהַל שִׁית הַמִּזֶּן שִׁירֵי נָא עֲלֶיךָ. וְרָנְתִי תִקְרַב אֵלֶיךָ:

י תְּהַלְּתִי תְּהִי לְרֵאשִׁי עֲטָרַת. וְהִסְלַחְתִּי תְּכֹזֵן קִטְרֹת:

קָהַל תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. בְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קְרִבְנֶיךָ:

י בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחֹלֵל וּמֹלִיד צְדִיק בְּפִיר:

קָהַל וּבְבִרְכָתִי תִגְעַנֶּנֶע לִי רֵאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ בְּכַשְׂמִים רֵאשׁ:

י יַעֲרֹב נָא שִׁיחֵי עֲלֶיךָ. בִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך " הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך " הממלכה
והמתנשא לכל לראש: מי יטלל גבורות " ישמע כל תהלתו:

Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt vor Augen;
die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er, der im Ruhme wohnt, sich
ihrer rühmend.

Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt; bedenk' das Volk
das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne, wohlgefällig an mein Lobgesang.

Es sei mein Wahnspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Opferdust gefällig
es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Opfertieler dir gefielen.

Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten
Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn auf wie Opfergewürz.

Wöchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.